

Inya
Economics

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြုမှုက ပြဿနာလား ?

ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြုခြင်းသည် ပြဿနာတစ်ခုမဟုတ်ဘဲ စီမံခန့်ခွဲမှု အတတ်ပညာတစ်ခုသာဖြစ်သည်။

Authors – Si Thu Kyaw, Pyai Nyein Kyaw, Thurein Lwin & Sann Linn Aung

Commentary No.1

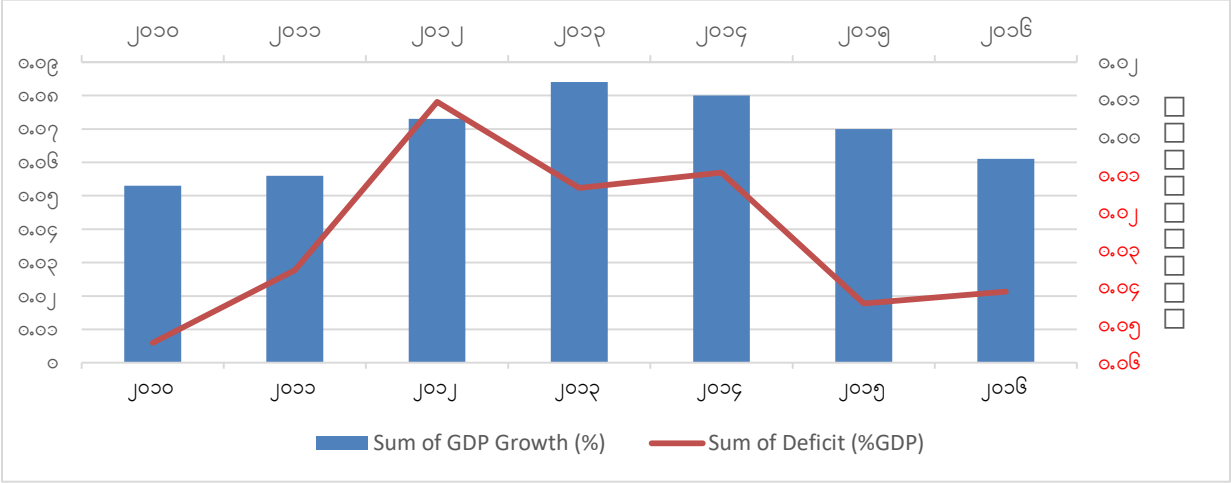
December 2017

info.inyaeconomics@gmail.com

ဘတ်ဂျတ်လိုငွေ နှင့် GDP တိုးနှုန်း ဆက်စပ်ပုံ

ဘတ်ဂျတ်လိုငွေဖြစ်ခြင်းမှာ အစိုးရက လိုငွေပြ ဘတ်ဂျတ်ကို တမင်ရေးဆွဲကျင့်သုံးလို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အစိုးရတစ်ရပ်နေဖြင့် ပြည်သူဝန်ဆောင်မှု တစ်နည်းအားဖြင့် ပြည်သူအကျိုးပြု လုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် မိမိ၏ရငွေ သုံးငွေဆိုင်ရာ စာရင်းကို နှစ်စဉ်ကြိုတင် တွက်ချက်ရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အစိုးရက ဘတ်ဂျတ်ရေးဆွဲရသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ မည်မျှဝင်ငွေရ မည်မျှသုံးမည်ဆိုသည်ကိုကြိုတင်တွက်သည့် သဘောပင်ဖြစ်သည်။ အစိုးရတစ်ရပ်သည် ဝင်ငွေအများစုကို အဓိကအားဖြင့်အခွန်ကောက်ခြင်းမှ ရနိုင်သည်။ တံခါးဖွင့်စီးပွားရေးစနစ်ကိုကျင့်သုံးသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ဝင်ငွေသည်မိမိနိုင်ငံ၏ စုစုပေါင်းစားသုံးမှု၊ စုစုပေါင်းရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ စုစုပေါင်းအစိုးရအသုံးစရိတ် နှင့် အသာတင်ပို့ကုန်တန်ဖိုး တို့၏အသုံးစရိတ်ကို ကာမိရန်လိုအပ်သည်။ နိုင်ငံ၏ဘက်ဂျက်သည် ထိုအသုံးစရိတ်များကို ကြိုတင်တွက်ချက်ပြီး ရေးဆွဲထားသည့် စာရင်းလည်းဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် ဘတ်ဂျတ်လိုငွေပြသနာကို ဆယ်စုနှစ်ချီ၍ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရသည်။ သို့သော် ယနေ့ကာလထိ လိုအပ်သလို မဖြေရှင်းနိုင်သေးပါ။ လိုငွေပြ ဘတ်ဂျတ်သည် ပြသနာတစ်ရပ်မဟုတ်သော်လည်း၊ နှစ်စဉ် ဘတ်ဂျတ်လိုငွေပြမှု ကြီးမားခြင်း၊ ခန့်မှန်းခြေထက် ပိုလွန်ကာလိုအပ်ခြင်းသည် နိုင်ငံစီးပွားရေးတိုးတက်မှုကို ကြန့်ကြာစေသည် အချက်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ပုံ(၁) အရ ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ဘတ်ဂျတ်လိုငွေသည် စုစုပေါင်းပြည်တွင်းထုတ်ကုန်¹ (GDP)၏ ၀.၉၄% မှ ၂၀၁၅၊ ၂၀၁၆ ခုနှစ်များတွင် ၄.၄၂%၊ ၄.၁၁% သို့ အသီးသီးတိုးလာခဲ့သည်။ GDP တိုးတက်မှုသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ၈% ရှိပြီး ၂၀၁၆ တွင် ၆% သို့ ကျဆင်းခဲ့သည်။ ၎င်းကိန်းဂဏန်းများအရ ဘတ်ဂျတ်လိုငွေသည် GDP တိုးတက်မှုကို အနုတ်လက္ခဏာဆောင်သည့် အကျိုးသက်ရောက်နေကြောင်း သိမြင်နိုင်သည်။

¹ ထုတ်ကုန်=ဝင်ငွေ

အထက်ပါပုံ(၁)တွင် ဘတ်ဂျက်လိုငွေတိုးလာခြင်းက GDP တိုးတက်မှုနှုန်းကိုကျဆင်းစေကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ထို့ကြောင့် ဘက်ချက်လိုငွေသည် အစိုးရက အရေးကြီးစီမံဖြေရှင်းရမည့် ပြဿနာဖြစ်သည်။ အစိုးရသည် ဝင်ငွေရှာနည်းကို စနစ်တကျလေ့လာရန်လိုအပ်သည်သာမက အသုံးစရိတ် စီမံခန့်ခွဲမှုတွင် စနစ်တကျဆောင်ရွက်ရန်လည်း လိုအပ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ဆောင်ရွက်နိုင်မှသာ အစိုးရတစ်ရပ်သည် မက်ခရိုစီးပွားရေး အဆောက်အအုံကို စနစ်တကျ စီမံနိုင်မည်လည်းဖြစ်သည်။

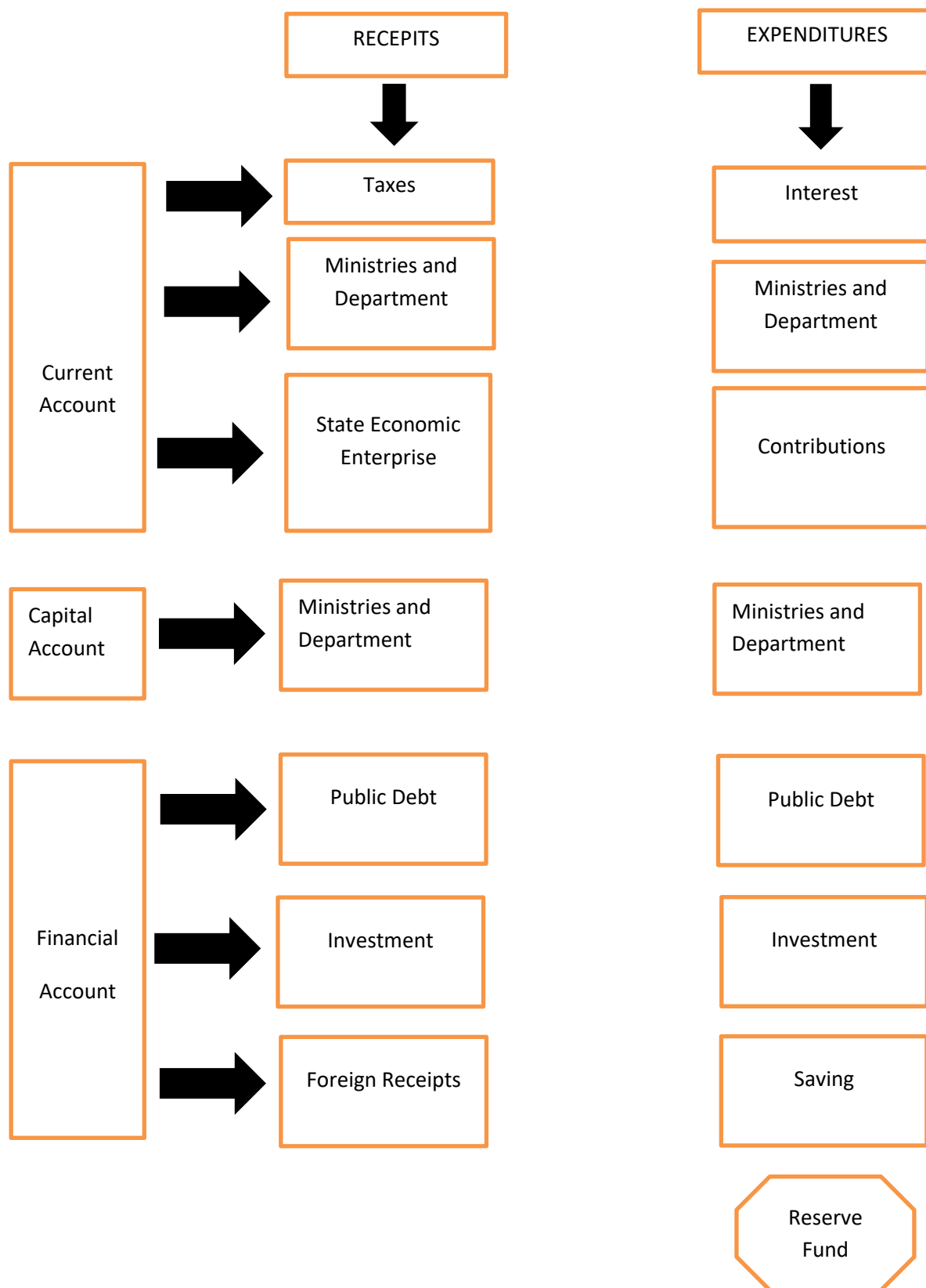
တိုင်းပြည်၏ ဘတ်ဂျက် လုပ်ဆောင်ပုံ အကျဉ်း

2016 Central Statistical Organization က ထုတ်ပြန်တဲ့ 2016 Myanmar Statistical Yearbook မှ စာရင်းများအရ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ၂၀၁၅ - ၂၀၁၆ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် Gross Domestic Product (GDP) မှာ ၇၂၇၈၀၄၆၄ မီလီယံကျပ် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ၂၀၁၄ - ၂၀၁၅ တိုင်းပြည်၏ ဘတ်ဂျက် စုစုပေါင်း ရငွေမှာ ၁၆၈၃၁၂၄၄ကျပ်မီလီယံ ရှိပါသည်။ တိုင်းပြည်၏ စုစုပေါင်း အသုံးစရိတ်မှာ ၁၇၆၁၃၃၇၃ ကျပ်မီလီယံ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြငွေ ပမာဏမှာ (-၇၈၂၁၂၉) ကျပ်မီလီယံဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းပြည်၏ စုစုပေါင်း ဘတ်ဂျက်ကို တိုင်းပြည်၏ ဘတ်ဂျက် (State Budget) ဟုခေါ်ပါသည်။ State Budget အောက်တွင် (i) Current Account (ii) Capital Account (iii) Financial Accounts (iv) Reserve Fund ဟူ၍ လေးမျိုးရှိပါသည်။

- (i) Current Account၏ ရငွေ ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် (a) Taxes (b) Ministries and Department (c) State Economic Enterprise တို့ပါဝင်သည်။ အသုံးစရိတ် ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် (a) Ministries and Department (b) Interest (c) Contributions တို့ပါဝင်သည်။
- (ii) Capital Account၏ ရငွေနှင့် အသုံးစရိတ်အောက်တွင် Ministries and Department စာရင်းရှိပါသည်။
- (iii) Financial Account၏ ရငွေ ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် (a) Public Debt (b) Investment ဟူ၍ ၂မျိုးရှိပါသည်။ ထို့ပြင် Foreign Receipts စာရင်းမှာ Financial Account အောက်တွင် ရှိပါသည်။ အသုံးစရိတ်ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် (a) Public Debt (b) Investment (c) Saving ဟူ၍ (၃)မျိုးရှိပါသည်။
- (iv) Reserve Fund သည် အသုံးစရိတ် ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် သီးခြားရှိသော စာရင်းဖြစ်ပါသည်။

State Budget Functions

အစိုးရ၏အသုံးစရိတ် နှင့် မက်ခရိုစီးပွားရေးအဆောက်အအုံအတွင်းကပြဿနာအချို့

အစိုးရ၏အသုံးစရိတ်မြင့်မားလာမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊အခွန်မှရငွေနည်းပါးမှုတို့ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဘတ်ဂျက်လိုငွေ ပြုလေ့ရှိသည်။ ပြည်တွင်း၌ ငွေကြေးလည်ပတ်မှုအားကောင်းနေသောကြောင့် စီးပွားရေးမှာတိုးတက်လာနိုင်ပြီး၊ ငွေကြေးဖောင်းပွလည်း ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ စီးပွားရေးတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ ပြည်တွင်းစားသုံးသူများ၏ အသုံးစရိတ်များ(ဝယ်လိုအားများ)မှာလည်း တိုးတက်များပြားလာမည်။ သို့သော် ထိုအသုံးစရိတ်များသည် ပြည်တွင်းထုတ်လုပ်မှုထက်ပိုလျှံသောဝယ်လိုအားဖြစ်ကာ သွင်းကုန်ကဏ္ဍတွင်သာသုံးစွဲမှုများကြောင့် ကုန်သွယ်မှုလိုငွေ ပြုလာပါသည်။ အကယ်၍ ပြည်တွင်း၌ ပို့ကုန်ဦးစားပေးတိုးတက်မှု (Export - led Growth) ရှိခဲ့ပါလျှင် ကုန်သွယ်မှုလိုငွေပြုခြင်းကို မဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါ။ ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြုမှုသည် စာရင်းရှင်အပ်ငွေ (Current Account) တွင် အနုတ်လက္ခဏာဆောင်နေပြီး ပြည်တွင်းစုဆောင်းမှု ကိုလျော့နည်းလာစေသည်။ ၎င်းသည်ဘတ်ဂျက်လိုငွေဖြစ်ပေါ်မှုကို ကြီးမားသောအကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

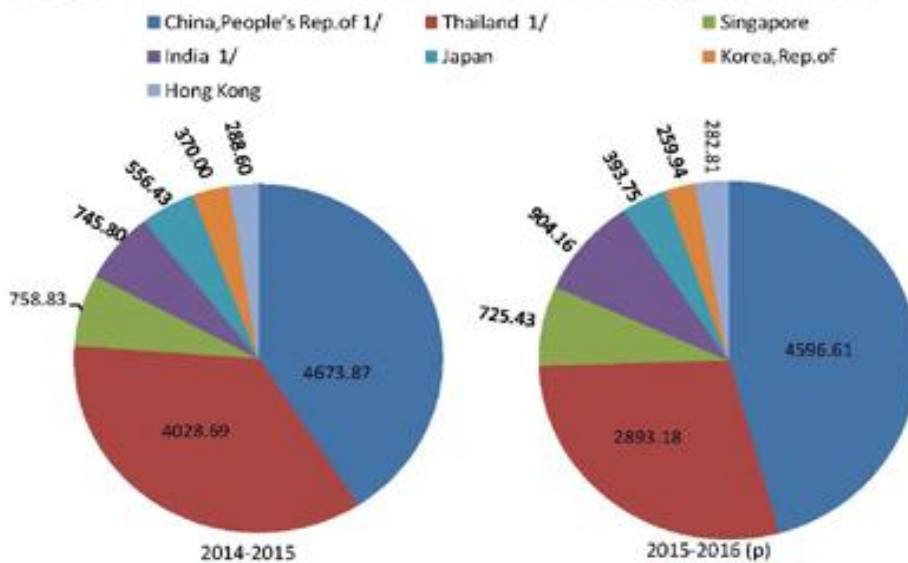
အစိုးရသည် လိုငွေပြုမှုကိုဖြည့်ဆည်းနိုင်ရန်အတွက် အခွန်တိုးကောက်ခဲ့ပါလျှင် ပြည်တွင်းစားသုံးသူများ၏အသားတင်ဝင်ငွေ² လျော့နည်းသွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ရေရှည်တွင် သွင်းကုန်ကဏ္ဍတွင် အသုံးစရိတ်(ဝယ်လိုအား) ပြန်လည်ကျဆင်းလာနိုင်ပြီး ကုန်သွယ်မှုလိုငွေကို လျော့နည်းစေနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ အသားတင်ဝင်ငွေတစ်ယူနစ် ကျဆင်းသွားတိုင်း သွင်းကုန်အရေအတွက်တစ်ယူနစ် လျော့နည်းစွာသုံးစွဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဆက်စပ်နေသော မြန်မာနိုင်ငံ၏ လိုငွေပြုမှုများ ပြဿနာ

မြန်မာနိုင်ငံသည် ၁၉၄၉ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြုခဲ့သည်မှာ ၁၉၆၈ထိဖြစ်သည်။ ထို ၁၉၆၈ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှ ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြုလျက်ရှိသည်မှာ ယနေ့ခေတ်ကာလ(၂၀၁၇) အထိဖြစ်သည်။³ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကုန်သွယ်မှု လိုငွေပမာဏမှာ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် တိုးတက်များပြားလျက်ရှိသည်ကို အောက်ဖော်ပြပါပုံတွင် တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ၂၀၁၄ - ၂၀၁၅ ကာလနှင့် ၂၀၁၅ -၂၀၁၆ကာလကို နှိုင်းယှဉ်လျှင် ပို့ကုန်တန်ဖိုးများ ကျဆင်းသွားသည်ကိုပင် တွေ့ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည်သွင်းကုန်များကို မလျော့ချနိုင်လျှင် ပို့ကုန်များတိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဓိက ကုန်သွယ်ဖက်နိုင်ငံမှာ တရုတ်ဖြစ်သည်ကိုအောက်ဖော်ပြပါ ပုံအတိုင်းတွေ့ရသည်။

² အသားတင်ဝင်ငွေ=စုစုပေါင်းဝင်ငွေ- အခွန်
³ မြန်မာနိုင်ငံစီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေး တွေးမြင်ချက်နှင့် မဟာဗျူဟာ။

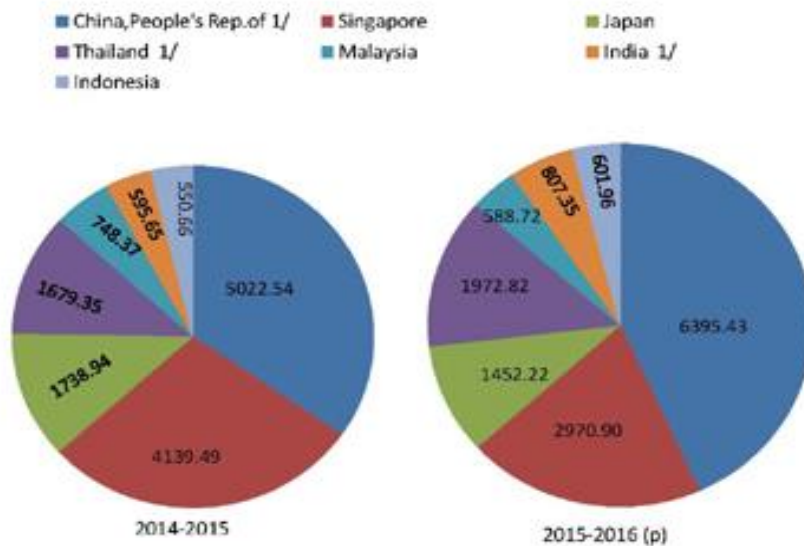
FIGURE 14.3 DIRECTION OF EXPORT BY MAJOR COUNTRY

Note: 1/ Data included border trade.

Source: Customs Department

FIGURE 14.4 DIRECTION OF IMPORT BY MAJOR COUNTRY

Note: 1/ Data included border trade.

Source: Customs Department

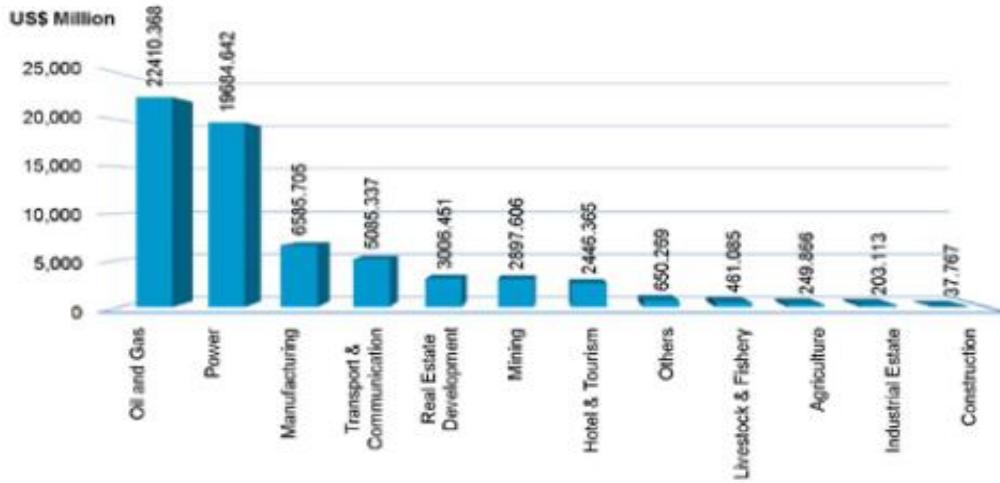
မြန်မာနိုင်ငံသို့ သွင်းကုန်အများဆုံး တင်သွင်းသောနိုင်ငံမှာ တရုတ်နိုင်ငံဖြစ်သလို၊ မြန်မာနိုင်ငံမှ ပို့ကုန်အများဆုံး တင်ပို့သောနိုင်ငံမှာလည်း တရုတ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် ဆက်ဆံ ကုန်သွယ်ရာတွင် တရားမဝင်လမ်းကြောင်းကိုသာ အဓိကအသုံးပြုသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံမှ တရုတ်နိုင်ငံသို့ တင်ပို့သော ကုန်ပစ္စည်းများမှာ တရားမဝင်လမ်းကြောင်းမှ အများစု ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်တွင် တရုတ်နိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံဘက်သို့ တင်ပို့လာသော ကုန်ပစ္စည်းများကို တရားမဝင်လမ်းကြောင်းဖြင့် အများစု တင်ပို့သည်။ ထို့ကြောင့်တရုတ်နိုင်ငံမှာ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ကုန်သွယ်ရာတွင် အသာစီးရလျက်ရှိသည်။

ထို့အပြင် ၎င်းတို့၏ယွမ်ငွေကြေးကို တန်ဖိုးချထားခြင်းကြောင့် ကုန်ပစ္စည်းများမှာ ဈေးချိုသာသဖြင့် ပို၍ပင် အသာစီးရလျက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကုန်သွယ်မှု လိုငွေပြုမှုပြဿနာမှာ တရုတ်နိုင်ငံနှင့် အဓိက ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ကုန်ပစ္စည်းများကို တရုတ်နိုင်ငံမှ တရားဝင်တင်သွင်းမှု ပေးချင်သော ဆန္ဒမရှိပေ။ အကယ်၍ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့လျှင် တရုတ်နိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံမှ တင်ပို့သော ကုန်ပစ္စည်းများမှာ အရည်အသွေးမမှီသောကြောင့်ဟု ကာကွယ်ပြောဆိုတတ်ပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံသို့ တင်သွင်းနေသော တရုတ်နိုင်ငံထုတ် အရည်အသွေးနိမ့်ပစ္စည်းများကို လျစ်လျူရှုထားသည်။ အကြောင်းမှာ မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရသည် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် တရားဝင်ကုန်သွယ်မှုပြုလုပ်နိုင်ရန် နိုင်ငံရေးအင်အား၊ စီးပွားရေး အင်အားမရှိပေ။ ဥပမာဆိုရသော် နိုင်ငံရေးအင်အားအရ တရုတ်နိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ငြိမ်းချမ်းရေး ကိစ္စတွင် တိုက်ရိုက်ဩဇာသက်ရောက်မှုရှိနေသည်။ စီးပွားရေး အင်အားအရ မြန်မာနိုင်ငံမှ အရည်အသွေးနိမ့်သော ကုန်ပစ္စည်းများကို တရုတ်နိုင်ငံမှလွဲ၍ (တရားမဝင်ဖြစ်စေ) ကုန်သွယ်ရန် လက်ခံနိုင်သော နိုင်ငံမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ကုန်သွယ်မှုလိုငွေပြုမှုကို ဖြေရှင်းရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံပြည်တွင်းရှိ လုပ်ငန်းများကို အစိုးရသည် ကာကွယ်မှုပေးရမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ခြားတစ်ဖက်တွင် ထိုသို့ပြည်တွင်း လုပ်ငန်းများကို ကာကွယ်ရန် ပြည်ပမှ တင်သွင်းလာသော ကုန်ပစ္စည်းများကို အခွန်တိုးမြှင့်ကောက်ခံနိုင်သည်။ ၎င်းကပြည်သူများ၏ သွင်းကုန်အပေါ်ဝယ်လိုအား ကျသွားမည်ဖြစ်ပြီး၊ စားသုံးသူဈေးဆန့်ကျင်ဘက်များ အပေါ်တွင်လည်း အကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်လာနိုင်သည်။ သွင်းကုန်ခွန်တိုးမြှင့်ခြင်းသည် သွင်ကုန်ပစ္စည်းဈေးကိုတက်စေပြီး ကျပ်ငွေတန်ဖိုးကျခြင်း (ငွေကြေးဖောင်းပွမှု) ကို ဖြစ်စေသည်။ ထိုငွေကြေးဖောင်းပွမှုဒဏ်ကို ပြည်သူများက ထပ်ပြီး ခံစားရဦးမည် ဖြစ်သည်။ ဤအချက်သည် စီးပွားရေးပြဿနာများစွာကို အစိုးရက ဖြေရှင်းချင်သည့်ဆန္ဒရှိသည်တိုင် ထင်သလောက်မလွယ်ကူသည်ကို တွေ့ရသည်။ အစိုးရသည် စီးပွားရေးကို ဦးစားမပေးလျှင် ဆိုဖွယ်ရာ မရှိပင်။

မြန်မာနိုင်ငံသို့ နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများဝင်ရောက်လာရန် အစိုးရမှ ကြီးစားနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် လက်တွေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ နိုင်ငံတကာမှ လာရောက်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် စိတ်ဝင်စားသော ကဏ္ဍမှာ သဘာဝသံယံဇာတ ဖြစ်သည်မှာ အမှန်တရားပင်ဖြစ်သည်။ အမြတ်မရှိ၊ စွန့်စားမှုများစွာပြုလုပ်ရသော လယ်ယာထုတ်ကုန်ကဏ္ဍကို မည်သူမျှ မလုပ်ချင်သည်ကို အောက်ဖော်ပြပါ ဇယားအရ သိနိုင်သည်။

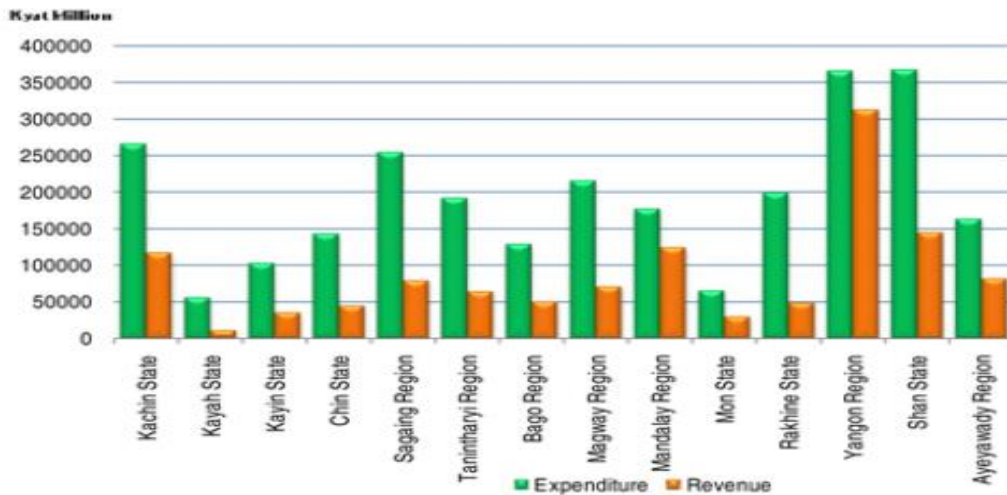
FIGURE 14.5 FOREIGN INVESTMENT BY SECTOR
(cumulative total as of March 31, 2016)

Source : Directorate of Investment and Company Administration

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြသနာမှာ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးများ အလိုက် ဝင်ငွေခွဲဝေမှု မညီမျှခြင်းဖြစ်သည်။ ကယားပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်နှင့် မွန်ပြည်နယ်တို့တွင် အစိုးရအတွက် ရငွေမှာလည်း သိသာစွာလျော့နည်းသလို သုံးငွေမှာလဲ လျော့နည်းပေသည်။

FIGURE 17.3 REVENUE AND EXPENDITURE (2014/2015)

Source: Budget Department

သို့သော် ရငွေလျော့နည်းသော်လည်း သုံးငွေတွင် များပြားလျက်ရှိသော ရခိုင်ပြည်နယ်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းနှင့် မကွေးတိုင်းတို့တွင် အသုံးစရိတ်များ ပိုသုံးရသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်သည် ပဋိပက္ခဖြစ်နေသော နေရာဖြစ်သောကြောင့် အစိုးရရငွေမှာ ကျဆင်းနေသော်လည်း မဖြစ်မနေ ပိုသုံးရသော အခြေအနေဖြစ်သည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းနှင့် မကွေးတိုင်းတို့မှာ ရငွေထက် သုံးငွေများပြားနေခြင်းမှာ ၎င်းတို့ ဒေသတွင်ရှိသော စိုက်ပျိုးကဏ္ဍများ အလုပ်ဖြစ်စေရန် အစိုးရမှာ သုံးစွဲနေခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကုန်သွယ်မှု လိုငွေပြုနေသော ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် နိုင်ငံရေးအရ မဖြစ်နိုင်သော်လည်း စီးပွားရေးအရ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဤနည်းမှာ အစိုးရမှ တရုတ်နိုင်ငံကို ပင်လယ်ထွက်ပေါက်ပေးခြင်း (သို့မဟုတ်) မိမိနိုင်ငံရှိ ပြည်တွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တိုးတက်များပြားလာစေရန် အကူအညီပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ကူညီရာတွင် ဘတ်ဂျတ်လိုငွေပြုနေသောကြောင့် ငွေကြေးထောက်ပံ့ခြင်းမှာ အတိုင်းအတာတစ်ခုထိသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်လာရန် အဓိကကျသည်မှာ နည်းပညာဖြစ်သည်။ နည်းပညာများကူးပြောင်းရရှိမှုရှိစေရန် FDI Law တွင် ထည့်သွင်းဆွဲထားသော်လည်း လက်တွေ့တွင် ထင်သလောက် FDI များလာတိုင်း နည်းပညာကူးပြောင်းမှု မရှိလာပေ။ ထို့ကြောင့် နည်းပညာများရရှိစေရန် အစိုးရမှ ငွေကြေးစိုက်ထုတ်၍ နိုင်ငံတကာမှ ဝယ်ယူရမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ခြားတစ်ဖက်တွင် စဉ်းစားရမည်မှာ ထိုသို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ကူညီရာတွင် လူမိုက်အားပေး ကဲ့သို့သော (Moral Hazard) မဖြစ်စေရေးဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကောင်းမွန်လာလျှင်လည်း တစ်ဖက်တွင် ဝင်ငွေမညီမျှမှု(Income Inequality) ကဲ့သို့သောပြဿနာများ ဖြစ်လာမည်မှာ သေချာသည်။ ထို့ကြောင့် အစိုးရအနေဖြင့် ထိထိရောက်ရောက်ကူညီနိုင်ရန် လိုအပ်သည်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါက လူတန်းစား မညီမျှမှုကဲ့သို့ ဖြစ်ပွားနိုင်ပြီး ဆင်းရဲမှုတိုးလာမည်ဖြစ်သည်။

ဘဏ္ဍာရေးလိုငွေပြုမှုအပေါ် သုံးသပ်ချက်

ဘဏ္ဍာရေးလိုငွေပြုမှုသည် အစိုးရတစ်ရပ် သို့မဟုတ် စီးပွားရေး အဆောက်အအုံအတွက် အပေါင်းလက္ခဏာ သို့မဟုတ် အနတ်လက္ခဏာဆောင်သည်ကို ယတိပြတ်ပြောဆိုရန်ခဲယင်းပေသည်။ ရိုးရှင်းသော အဓိပ္ပါယ်အရ ဘဏ္ဍာရေးလိုငွေပြုမှုသည် ဝင်ငွေထက် အသုံးစရိတ်က ပိုများနေခြင်းကို ဆိုလိုသည်မှာ အားလုံးသိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာနိုင်ငံများရှိ အစိုးရတိုင်းသည် အကြွေးမကင်းကြပေ။ အကြွေးနှင့် ရှောင်လွှဲ၍ မရပေ။ အကြွေးပမာဏ အနည်းအများသာ ကွာခြားသည်။ မျက်မှောက်ကာလ ဘဏ္ဍာရေး လိုငွေပြုမှုများဖြစ်ပေါ်နေခြင်းသည် (ဝင်ငွေထက် အသုံးစရိတ်များနေခြင်း)၊ အနာဂတ် ကာလတွင် ပြန်လည်ဖြစ် ပေါ်နိုင်သည့် အကျိုးအမြတ်များလည်း ဖြစ်ပေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ငွေချေးပြီး ရင်းနှီးမြုပ်နှံလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ခြင်းကလည်း အသွားနှစ်ဖက်ရှိသည်။ အားသာချက်ရှိသလို အခြားတစ်ဖက်တွင် ပြန်လည်ရင်ဆိုင်ရမည့် စိန်ခေါ်ချက်များလည်း ရှိသည်။ အကြောင်းမှာ ပိုသုံးစွဲမိလျှင် ၎င်းကိုပြန်လည် ဖြေရှင်းဖို့အတွက် ပိုက်ဆံရှာ ရမည်။ အခြားနိုင်ငံနှင့် နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းထံမှာ ငွေချေးမလား၊ ပိုက်ဆံရိုက်ထုတ်မလား၊ အစိုးရ၏ ငွေတိုက် စာချုပ်တွေကို ထုတ်ချေးမလား စသဖြင့် နည်းလမ်းများဖြင့် ဘဏ္ဍာရေးလိုငွေပြုမှုကို ဖြေရှင်းလေ့ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ဘဏ္ဍာရေးလိုငွေပြုမှုသည် ၂၀၁၇-၂၀၁၈၊ ဘဏ္ဍာရေး နှစ်၊ ရသုံးခန့်မှန်းခြေ ငွေစာရင်းဆိုင်ရာ အချက်အလက်များအရ ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၆ ခုနှစ်အထိ ပြည်တွင်းကြွေးမြီများသည် ဂျီဒီပီ၏ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ရှိသည့် အပြင်၊ အဆိုပါ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်တွင် ပြည်ပ ကြွေးမြီများ သည် ဂျီဒီပီ၏ ၁၃ ရာခိုင်နှုန်း ၁၆ ရာခိုင်နှုန်းအကြားရှိခဲ့သည်။

အသုံးစရိတ်များ ကို ပြန်ကြည့်မည်ဆိုပါက ၂၀၁၇-၂၀၁၈၊ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု ဘတ်ဂျက်၏ အသုံးစရိတ်များအရ အများဆုံး အသုံးစရိတ်မှာ စီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေး ကဏ္ဍအတွက် စုစုပေါင်း အသုံးစရိတ်၏ ၂၃.၄၉ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ဒုတိယ အများဆုံးဖြစ်သည့် လျှပ်စစ်နှင့် စွမ်းအင်အတွက် ၂၁.၈ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် တတိယအများဆုံးမှာ ကာကွယ်ရေးအသုံးစရိတ် ဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်း အသုံးစရိတ်၏ ၁၄.၁၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်⁴။

၀င်ငွေထက် အသုံးစရိတ်များကို ပိုမိုသုံးစွဲခြင်းက အမျှော်အမြင်ရှိသော သုံးစွဲမှုမျိုး၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မှုမျိုးဖြစ်သင့်ပေသည်။ အစိုးရအနေဖြင့် သုံးစွဲလိုက်သော ဘဏ္ဍာငွေများသည် နိုင်ငံသားများအား အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းဖန်တီးပေးခြင်း၊ စီးပွားရေး အခွင့်အလမ်းများကို ဖန်တီးပေးနိုင်ခြင်း တို့ကို ပံ့ပိုးပေးနိုင်သော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမျိုးဖြစ်သင့် ပေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်စေရန်အတွက် ပြုလုပ်ရာတွင် အစိုးရအနေဖြင့် ကောင်းစွာ စီမံခန့် ခွဲနိုင်ခြင်း၊ ရေရှည် စီးပွားရေး အကျိုးအမြတ်ကို ရှေ့မြင်နိုင်ခြင်း စသည်တို့ လိုအပ်ပေသည်။

များသောအားဖြင့် အသုံးစရိတ်ကို အသားပေးရေးဆွဲထားသော စီးပွားရေးမူဝါဒများတွင် လိုငွေ ဘတ်ဂျက်ပုံစံကို မြင်တွေ့ရလေ့ ရှိပါသည်။ ထိုမူဝါဒများတွင် ပြည်တွင်းအလုပ်အကိုင်များကို ဖန်တီးပေးနိုင်သော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုမျိုး ဖြစ်လာစေရန်လိုအပ်ပါသည်။ ထို့အပြင် အရင်းအမြစ်များကို ကောင်းမွန်စွာ စီမံခန့်ခွဲနိုင်သော ကျွမ်းကျင်မှုများ လိုအပ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘတ်ဂျက်လိုငွေပြုခြင်းသည် ပြဿနာတစ်ခုမဟုတ်ဘဲ စီမံခန့်ခွဲမှု အတတ်ပညာတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ။

---

⁴ Myanmar Citizen Budget (2017 - 2018)